

Нет перевода

Tuoj pradėsime badytis ragais. Dauguma turi išsigąsti ir bėgti slėptis. Taip paprastai elgiasi matematika. Tai yra vienas iš mažiausiai realių mokslų. Ji taip atitrūkusi nuo gyvenimo, kad suvokti jos žaidimus ne daugeliui pavyksta. Pradėjusi visiškai suprantamais dalykais, ji nuklysta labai toli nuo realybės. Kartais matematika primena tik smegenų mankštą. Iš tų skaičių ir jų ryšių galima tiek visko prisigalvoti, bet realus pasaulis bus labai toli nuo matematikos. Aišku, kai kurių sričių specialistai matematiką lukštena kaip skanius riešutėlius, tačiau kevalo kietumas nėra pritaikytas normaliam žmogui. O ir turinio naudingumas yra labai abejotinas. Daugumai žmonių matematika reikalinga tik tam, kad mokėtume parduotuvėje susiskaičiuoti gražą, nors dabar nuo to išlaisvino protingi aparatai. Net nereikia galvoti, kiek reikės gražos iš tam tikros pinigų sumos. Paprasčiausiai įvedi duodamą sumą ir atsakymas akimirksniu šviečia ekrane. Paprastam žmogui į pagalbą ateina skaičiavimo mašinėlės, o jose esančių funkcijų sumažinta iki minimumo.

Taigi, realiame mus supančiame pasaulyje, matematikos reikia vis mažiau. Viską už mus atlieka mašinos. Iš to negalima pasakyti, kad matematika kažkada visiškai mirs. Yra sričių, kur ji tiesiog specialiai jėga įdarbinama. Tai mokesčiai, finansai.

Daugėja ar mažėja matematikos atsiradus kompiuteriams? Akivaizdus to reiškinių pasireiškimas – architektūra. Dabartiniuose pastatuose galime aptikti labai aptakių, įmantrių formų. Ar tai nėra kompiuterių panaudojimo rezultatas? O automobilių formų įvairovė ar nerodo, kad skaičiai ir tikslumai pasislėpė sudėtingiausiose kompiuterinėse programose? Jeigu formulėmis reiktų aprašyti žibintų ar kėbulo dėsningumus, reiktų didžiulio popieriaus lapo. Dabar tai visiškai nebereikalinga, nes kompiuteris paruošia netgi šampūnų gamybai. Taigi, sudėtingėjanti matematika nueina į pagrindį, kur su ja triūsia tik profesionalai. Žmogui matematika vis mažiau reikalinga. Tai kurių galų ją per prievartą kimšti iš eilės visiems vaikams? Jeigu nesugebi padaryti jos įdomios, tai nemalonius dalykus prašom pasilikti stalčiuose.

Ateityje matematika gali būti reikalinga išvis tik epizodiškai. Visi skaitiniai tikslumai sulys tik į technologijas ir mokslinius tyrimus. Gyvenime viskas bus supaprastinta iki pačių primityviausių dalykų, netgi algos apskaičiavimai gali būti apytiksliai. Ateityje nebus taip, kad neturint dešimt centų negalėsi nusipirkti kokios nors prekės. Arba dar vienas anachronizmas – jeigu buhalteris mokesčių paskaičiavime padaro kelių centų klaidą, bauda už tai gali siekti didžiules sumas. Ar tai vertas žmogaus humaniškumo požiūris? Iš baimės kur nors suklysti žmogus turi kankintis, ieškodamas kažkur

pasislėpusios klaidelės.

Tolerancijos pinigų sferoje nėra visiškai. Vos ne vergystė matematikai ir ja besiremiančioms instancijoms. Tiesiog vergavimas pinigui

ir ypač jo skaitinei išraiškai. Jeigu taip su mumis elgtųsi organizmas, tai mūsų seniai nebūtų žemelėje. Trūko pietums kelių gramų - virškinimo sistemos protestas

. Prabudinai organizmą keliomis minutėmis anksčiau, bauda už tai - visa savaitė mieguistumo. Jeigu taip būtų taikoma matematika ten, kur dabar žmogus nesikiša, tai pasekmės būtų tragiškos. Tad kodėl mes darome sau ir kitiems stresą vietoj to, kad gyventume padėdami vieni kitiems?

SEO by [AceSEF](#)